

Advies nr. 173/2019 van 8 november 2019

Betreft: advies betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging of opheffing van diverse uitvoeringsbesluiten als gevolg van de invoering van het wetboek van de minnelijke en gedwongen invorderingen van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen (CO-A-2019-177)

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, inzonderheid op artikel 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Alexander De Croo, vice-Eerste minister en minister van Financiën en Ontwikkelingssamenwerking, ontvangen op 24/09/2019;

Gelet op het verslag van mevrouw Alexandra Jaspar, Directeur van het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Brengt op 08/11/2019 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. De heer Alexander De Croo, vice-Eerste minister en de Minister van Financiën en Ontwikkelingssamenwerking, hierna de aanvrager, wint de Autoriteit het advies in over een ontwerp van koninklijk besluit *tot wijziging of opheffing van diverse uitvoeringsbesluiten als gevolg van de invoering van het wetboek van de minnelijke en gedwongen invorderingen van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen*, hierna het ontwerp.

2. Eigenlijk wordt slechts advies gevraagd m.b.t. 1 artikel, namelijk artikel 15 van het ontwerp. De Autoriteit beperkt haar analyse tot dit artikel. De andere bepalingen van het ontwerp bevatten aanpassingen van technische aard (verwijzingen naar de nieuwe regelgeving) of betreffen rechtspersonen.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

3. De Autoriteit stelt dat de tekst van artikel 15 van het ontwerp:

"Inzake diverse taken wordt de belastingschuld op naam van de betrokken belastingschuldige opgenomen in een innings- en invorderingsregister bedoeld in artikel 201 van het Wetboek diverse rechten en taken.

Indien de belastingschuldige overleden is, wordt de belastingschuld opgenomen in een innings- en invorderingsregister op zijn naam, voorafgegaan van het woord "Nalatenschap".

eigenlijk dezelfde is als deze van de artikelen die het voorwerp uitmaakten van de adviezen nr. 136/2019 en nrs 152/2019 en 153/2019 die de Autoriteit verleende.

4. Het verslag aan de Koning licht artikel 15 van het ontwerp niet toe. In het begeleidend schrijven verduidelijkt de aanvrager:

"Wanneer de belastingschuldige overleden is mag het innings- en invorderingsregister niet worden gevestigd op de naam van een overledene. In dergelijk geval moet het innings- en invorderingsregister gevestigd worden op naam van de erfgenamen van de overledene. Bij de creatie van het innings- en invorderingsregister is de administratie echter niet altijd in staat om de erfgenamen van de overledene te identificeren. Pas in een volgende fase is dit de taak van de Algemene Administratie van de Inning en de

Invordering. Afhankelijk van het geval, kan deze taak langer of korter duren. Met andere woorden, om de geldigheid van het innings- en invorderingsregister in dergelijk geval te waarborgen, en om het mogelijk te maken rechtsgevolgen te laten uitgaan van het inning- en invorderingsregister (met name met betrekking tot de verjaring van de schuld) op het moment van zijn creatie dient te worden verduidelijkt dat het register ten laste is van de nalatenschap van de overledene, door toevoeging van het woord nalatenschap'.

5. Vooreerst merkt de Autoriteit op dat het aangewezen is om deze toelichting, waarin wordt uitgelegd wat de nagestreefde doelstelling van rechtszekerheid is en hoe de door het ontwerp aangebrachte aanpassing bijdraagt tot deze rechtszekerheid, op te nemen in het verslag aan de Koning.

6. Achter het begrip "nalatenschap de heer/mevrouw XX" gaan in beginsel identificeerbare natuurlijke personen schuil, namelijk de erfgenamen, die echter op het moment dat een persoon overlijdt en zijn nalatenschap openvalt niet onmiddellijk kunnen worden geïdentificeerd. De Autoriteit stelt vast dat het feit of iemand daadwerkelijk de hoedanigheid van erfgenaam heeft, wordt beïnvloed door o.a. de bepalingen van een huwelijkscontract of van een testament, door het eventueel verwerpen van de nalatenschap. Daarnaast kan de hoedanigheid van erfgenaam of legataris het voorwerp uitmaken van een rechtszaak, waardoor het zelfs een aantal jaren kan duren vooraleer er duidelijkheid over wie al dan niet erfgenaam/legataris is. Het is ook mogelijk dat er zich binnen de termijn voor boedelbeschrijving en beraad¹, dit is 3 maanden en 40 dagen na het overlijden, niemand zich als erfgenaam of legataris manifesteert en men bijgevolg met een onbeheerde nalatenschap wordt geconfronteerd (artikelen 811-813 *Burgerlijk Wetboek*) waarvoor een curator wordt aangesteld. Wanneer er uiteindelijk helemaal geen erfgenamen blijken zijn, valt de nalatenschap toe aan de Staat.

7. De Autoriteit is van oordeel dat zolang de erfgenamen en legatarissen niet zijn geïdentificeerd de vermelding "nalatenschap van de heer/mevrouw XX" voldoende nauwkeuring de potentieel geïdentificeerde personen afbakent in het licht van het nagestreefde doeleinde, namelijk een rechtszekere uitvoerbare titel creëren met het oog op de invordering van aan de schatkist verschuldigde bedragen en dus voldoet aan de vereiste van artikel 5.1.c) AVG.

¹ Artikel 795 *Burgerlijk Wetboek*.

8. Wanneer uiteindelijk de erfgenamen en/of legatarissen van de overledene gekend zijn, herinnert de Autoriteit aan de vereiste van artikel 5.1.d) AVG en haar opmerking dienaangaande in punt 4 van haar advies 153/2019 *"(...) het informatiesysteem het mogelijk maken om, zodra de erfgenamen zijn geïdentificeerd, deze te identificeren in het geautomatiseerde tenuitvoerleggingsbevel (het innings- en invorderingsregister) dat tegen hen gericht is, en dat de daarin opgenomen gegevens relevant, nauwkeurig, bijgewerkt en beschikbaar zijn voor het beoogde doel. Met andere woorden, ze moeten correct worden geïdentificeerd in het innings- en invorderingsregister"*.

OM DEZE REDENEN

de Autoriteit,

wijst de aanvrager op het belang van de volgende elementen:

- de naleving van artikel 5.1,d) AVG vereist dat zodra de erfgenamen en/of legatarissen geïdentificeerd zijn, deze correct moeten worden geïdentificeerd in het innings- en invorderingsregister (punt 8)

(get.) Alexandra Jaspar

Directeur van het Kenniscentrum